

SIMPLICIA

door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Afgeleid van het Latijnse woord 'simplex' = 'eenvoudig', 'recht-toe-recht-aan', 'openhartig', 'ongecomplieerd' enz.

Voor zover bekend is er slechts één (vrouwelijke) heilige van die naam:

Simplicia van Nicea, Klein-Azië (= het huidige Iznik, Turkije); maagd en martelares;

† **eerste eeuwen christendom.**

Feest 12 april.

Over haar is niet veel bekend. Zij zou toebehoord hebben aan het Sint-Pontusklooster in de buurt van Nicea. Daar stond ze ooit te boek als martelares. Volgens sommige bronnen bezat het klooster haar stoffelijke resten, maar later zouden ze zijn verdwenen. De Acta geven nog als veronderstelling dat zij een martelares was uit Rome van wie de relieken ooit naar Nicea zouden zijn overgebracht. Daar zouden ze in later tijd spoorloos zijn verdwenen.

*

Simplicius Paus, Rome, Italië; † **483. Feest 2 & 10 maart.**

Hij was afkomstig uit Tivoli dat destijds nog Tibur heette, en stond als priester in hoog aanzien in het Rome van de pausen Leo de Grote († 461; feest 10 november) en Hilarius († 468; 28 februari). Het lag dus voor de hand dat hij na de dood van Hilarius tot diens opvolger werd gekozen.

Hij erfde een kerk die zowel in het westen als in het oosten werd bedreigd. Hij maakte de ineensinking van het aloude keizerrijk mee. In 476 werd de laatste keizer, Romulus Augustulus, uit Ravenna verdreven door de Germaanse vorst Odoaker († 493); deze 'barbaar' en aanhanger van de ariane ketterij, riep zichzelf tot koning uit. Hij werd erkend door keizer Zeno van het Oost-Romeinse Rijk.

De leer der Arianen gaat terug op de priester Arius uit Egypte (+ 336). De aanhangers ervan konden niet geloven, dat Jezus de Zoon van God genoemd kon worden. Hij was een bijzonder mens geweest, maar Zoon van God...? Zij kunnen zich niet voorstellen dat God mens kan worden. Zij zeggen: "Het goddelijke en het menselijke: die twee passen niet bij elkaar. Het is óf het één óf het ander. Een mens kan nu eenmaal niet uit God voortkomen. Mensen kunnen door God worden gemaakt, zoals een houtsnijder beeldjes maakt. Net zomin als houten beeldjes uit een beeldhouwer worden geboren, net zomin kan een mens uit God voortkomen."

Deze leer werd reeds op het Concilie van Nicea, dat onder leiding stond van keizer Constantijn de Grote (325), officieel als ketterij bestempeld.

Maar de ruzie tussen deze dwaalleer en de ware leer heeft honderden jaren geduurd en talloze slachtoffers geëist.

In het oosten volgden keizers elkaar in hoog tempo op; allen waren de ketterij van het Eutychianisme toegedaan.

De ketterij van het Eutychianisme is genoemd naar een zekere Eutyches [archimandriet in de buurt van Constantinopel met grote invloed aan het hof; † halverwege 5e eeuw]. Hij leerde dat de menselijke natuur van Christus als het ware opgelost was in de goddelijke natuur; daarmee loochende hij feitelijk dat Christus waarlijk mens was geweest.

Zij wisten op de belangrijkste zetels in het oosten, zoals Constantinopel, Alexandrië en Antiochië patriarchen naar hun smaak te benoemen. Uiteindelijk zag Simplicius zich zelfs genoodzaakt de band met de oosterse kerken te verbreken. Dit was het eerste schisma tussen de kerken van het oosten en het westen, het zogeheten Acacius-schisma, genoemd naar de toenmalige patriarch van Constantinopel. Deze had een berucht geworden decreet uitgevaardigd, het Hedotikon, waarin hij een poging deed de strijdende partijen met elkaar te verzoenen. In feite kwam het erop neer dat de besluiten van het Oecumenische Concilie van Chalcedon (451) teniet werden gedaan. Simplicius, alsmede diens opvolger Felix III (II: † 492; feest 1 maart), kon er niet mee instemmen. De breuk was een feit.

Tijdens Simplicius' pontificaat werd in Rome de St-Bibianakerk gebouwd, alsmede de San Stefano Rotondo.